

گزارش

بازگشت دیکتاتور هائیتی پس از ۲۵ سال

ژان کلود دوالیه رئیس‌جمهور مادام‌العمر و دیکتاتور سابق هائیتی پس از ۲۵ سال بار دیگر به این کشور بازگشت. وی پس از ورود به کشور در جمع طرفدارانش که برای استقبال به فرودگاه پورت‌پرنس آمده بودند، گفت: «هن برای کمک به ملت‌م بازگشتم» یکی از مسوولان فرودگاه پورت‌پرنس (پایتخت هائیتی) که خواست نامش فاش نشود، اعلام کرد دوالیه با پرواز هواپیمای شرکت ای‌فرانس به هائیتی بازگشت. دیکتاتور ۵۹ ساله سابق هائیتی از ۲۵ سال پیش در فرانسه در تبعید به سر می‌برد. به گزارش خبرگزاری فرانسه، این بازگشت غیرمنتظره در حالی صورت می‌گیرد که هائیتی به این کشور، سه هفته پیش از پایان دوره ریاست‌جمهوری رنه پروال در بن‌بستی سیاسی فرو رفته بود.

دوالیه در فرودگاه پورت‌پرنس از سوی طرفدارانش مورد استقبال قرار گرفت. هنوز دلایل واقعی بازگشت دوالیه به هائیتی روشن نیست، اما او در نخستین اظهاراتش در پورت‌پرنس گفت: «هرای کمک به کشور به هائیتی بازگشتم.» مردم هائیتی هنوز با پیامدهای زلزله مهیب دست به گریبان هستند. دور دوم انتخابات ریاست‌جمهور هائیتی که قرار بود ۲۸ نوامبر ۲۰۰۹ برگزار شود به علت اعتراض‌ها به نتایج دور نخست و بازشماری آرا، برای مدت نامعلومی به تعویق افتاد و هنوز هیچ خبری از سوسی مقامات هائیتی درباره اسامی نامزدهایی که در دور دوم با یکدیگر رقابت خواهند کرد منتشر نشده است. ژان کلود دوالیه در سال ۱۹۷۱ و در ۱۹سالگی جانشین پدرش فرانسوا دوالیه شد تا جوان‌ترین رهبر دنیا باشد. حکومت دوالیه پس از ۱۴ سال، در اواخر نوامبر ۱۹۸۵ در پی قیام خونین مردم هائیتی که صدها کشته بر جای گذاشت، سرنگون وی و ناچار به فرار از کشور شد. دوالیه در سال ۱۹۸۶ پس از قیام مردم مجبور به ترک هائیتی و فرار به فرانسه شد. دیکتاتور ۵۹ساله، در حالی به هائیتی بازمی‌گردد که بحران سیاسی، اقتصادی و اجتماعی گریبانگیر این کشور است. ژان مکس بلر یونخست‌وزیر هائیتی در واکنش به بازگشت دیکتاتور سابق اظهار کرد: «او شهروند هائیتی است و مانند هر شهروند دیگری می‌تواند وارد کشور شود.» وی ابراز امیدواری کرد ورود آقای دوالیه شرایط نابسامان سیاسی هائیتی را پیچیده‌تر نکند. فعالان حقوق بشر، ژان کلود دوالیه را متهم به فساد مالی و جنایت علیه بشریت می‌کنند. سازمان دفاع از حقوق بشر در هائیتی خواستار محاکمه او شده‌است. هائیتی سرزمین مردمی است که نسل‌ها کار کردند و مزد خود را نگرفتند. هائیتی تمثیل زنده‌ای است از سایه مرگ‌گستر استعمار؛ کهنه و نو فرقی ندارد، هائیتی طعم هر دو را به خوبی چشیده است: بیگاری، فقر و مرگ. فقیرترین کشور در نیمکره غربی امروز هیچ‌ستانی است که آمار و ارقام هم‌گویای وضعیت اسفبارش نیست. سومین کشور گرسنه جهان که نیمی از ثروتش در دست‌ان یک درصد از جمعیتش است، فقیرترین کشور در نیمکره غربی با بیش از ۳۰۰ هزار کودک کار و نرخ بیکاری ۷۵ درصدی؛ کشوری که ۸۰ درصد مردمش زیر خط فقر و ۵۴ درصدشان در فقر مطلق به سر می‌برند.

روز جمعه ۱۴ ژانویه اراده توده‌ای مردم تونس بعد از یک ماه اعتراض مداوم و ایستادگی بر خواست اقتصادی – سیاسی خود، حاکم قدرتمند کشور را به سقوط آزاد هدایت کرد. هجوم مردم معترض از صبحگاه روز جمعه در جلوی وزارت کشور بالاخره در عصرگاه همان روز حاکم تونس را مجبور به فرار از کشور کرد و نخست‌وزیر در یک بیانیه رسمی استعفای رئیس‌جمهوری را به اطلاع مردم رساند. یک روز بعد از فرار رئیس‌جمهوری تونس به عربستان، شورای قانون اساسی این کشور «فواد المیزع» رئیس پارلمان را به عنوان جانشین وی برگزید. اعتراضات خیابانی این کشور که در طول یک ماه گذشته به شدت از سوی دولت و پلیس سرکوب شده بود در این لحظه تاریخی قدرت تعیین‌کننده خود را بر نهاد سرکوبگر تحمیل کرد و ساخت سیاسی حاکم به مرحله شکست گام نهاد. تحولات شستابنده در کشور عربی تونس از نوع جنبش‌های خودانگیخته و ناشی از شوک‌های سخت در یک بستر مساعد برای تغییرات بنیادین است که ارزیابی آن می‌تواند فراتر از چارچوب‌های ملی انجام گیرد. به درستی این موضوع را «انقلاب نان» یا «شورش گرسنگان» تعریف کرده‌اند چراکه انگیزه و جرقه اعتراضات در وهله اول برخودار از ماهیت اقتصادی و مخالفت با سیاست‌های نولیبرال ریاضت اقتصادی دولت «زین‌العابدین بن علی» رئیس‌جمهوری مخلوع و فراری این کشور بوده است. از آنجا که تونس نیز در زمره کشورهای غیردموکراتیک عربی – آفریقایی قرار می‌گیرد در یک سیر تکوینی دوگانه بروز مخالفت‌های تک‌حوزه‌ای از یک طرف به خاطر مدیریت مبتنی بر سرکوب تشدید می‌شود و از طرف دیگر همین سیاست سرکوب حوزه مورد مناقشه بین دولت با ملت را به سمت برخورد سیاسی به عنوان آخرین نقطه تصفیه حساب بین این دو می‌کشاند. در عصر جدید با توجه به وجود نشانه‌های عینی در شرق و غرب، توده‌های مردم در تقابل با سیاست‌های ریاضت اقتصادی و حذف امتیازات معیشتی خود که به بهانه هرز رفتن منابع و منافع انجام می‌گیرد، صفوف جداگانه خود را در مقابل صف دولت‌ها به خیابان می‌آورند.

در تونس نیز همین اتفاق افتاده است و تداوم اعتراضات اقتصادی به سمت مطالبات سیاسی و حذف حاکمیت غیردموکراتیک بن علی سوق یافت که در نهایت به ترک قدرت از سوی رئیس‌جمهوری مادام‌العمر از حکومت منجر شد. وجود بستر عینی دو مطالبه اصلی (اقتصادی و سیاسی) در یک جامعه نسبتاً بسته در موقعیت عدم‌تمکین ساخت قدرت به مطالبات مردمی در وضعیت بروز یک جنبش قدرتمند اعتراضی، اتصال سنتی قدرت سیاسی با بدنه اجتماعی را از هم گسست و در ادامه مسیر، تداوم اعتراضات نهاد قدرت را مقهور نهاد مردم کرد. تحولات جدید در تونس نشان داد این توجیه که نولیبرالیسم اقتصادی بسترساز دموکراسی است یک گمراهی به عمد بوده و این مولفه هیچ همپوشانی با ساخت دموکراتیک نداشته و حداقل در وضعیت بحران اقتصادی و تکتناهای معیشتی مردم ماهیت ضددموکراتیک پیدا

ار تباط انقلاب دموکراتیک با نولیبرالیسم اقتصادی

نان من کو

اردشیر زارعی‌قناتی

می‌کند. اوضاع تونس و تحولات تازه در دیگر جوامع نشان می‌دهد مطالبات اقتصادی هم‌عرض مطالبات سیاسی بوده و حذف امتیازات در حوزه دولت رفاه یک ارتباط ناگسستنی با حذف دموکراسی و سیاست سرکوب در حوزه ساخت سیاسی خواهد داشت. تاثیر تحولات تونس بر منطقه و نظام بین‌المللی یک واقعیت غیرقابل انکار است که بسیار فراتر از تغییرات درون جامعه ملی این کشور خواهد بود. سقوط یک دولت بسته و خلع یک زمامدار مادام‌العمر در ساختارهای غیردموکراتیک منطقه‌ای و عربی با اعتراضات خیابانی یک ماهه نشان داد ثبات شکلی همچون یک حباب در نقطه جوش خواهد ترکیب. تصویر کنونی تونس می‌تواند کابوس واقعی تمام رژیم‌های کشورهای عربی تلقی شود که سیاست‌های نولیبرال ریاضت اقتصادی را با نظم غیردموکراتیک بر حوزه ملی تحمیل کرده‌اند. در این گروه از کشورها حرکت به سمت اقتصاد نولیبرال به جهت نبود حداقل‌های لائس سیاسی – اقتصادی و فشار خارج از ظرفیت توده‌های مردم می‌تواند زاینده جنبش‌های قدرتمند در حوزه تغییرات اساسی باشد که بازخورد آن در مفهوم سرنگونی تجلی می‌یابد. این وضعیت با توجه به مشابهت شرایط بسیاری از کشورهای منطقه با تونس می‌تواند به این جوامع نیز تسری یابد یا حداقل در میان‌مدت تاثیر خود را بر آنان نیز گذاشته و زنگ خطر را برای ساخت سیاسی – اقتصادی این کشورها به خصوص در الجزایر، مراکش، مصر، اردن و لیبی به صدا درآورد. تجمع فشار اقتصادی ناشی از سیاست‌های ریاضت اقتصادی در موقعیت رکود تورمی با

سرکوب هر چند دود، آتش و زد و خورد را در خیابان نشان می‌داد اما این به مفهوم قهری خشونت نبوده است. تونس نقطه تلاقی یک جنبش ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی است که در کانون آن مطالبات بحق اقتصادی لایه‌های ناب‌خوردار از حداقل‌های زیست اجتماعی قرار دارد. گرایش غالب نهادهای قدرت به سمت اقتصاد نولیبرال و کاهش سطح امتیازات معیشتی توده‌های مردم هم‌اکنون راس هر می را شکل می‌دهد که پایه‌های آن بر روی بستون‌های دموکراسی استوار شده است. این واقعیت قبلاً در تحولات آرژانتین، برزیل، شیلی و بسیاری از کشورهای امریکای لاتین که زخم‌های حکومت نظامی و نولیبرالیسم اقتصادی را در دهه‌های گذشته تجربه کرده بودند، به درستی نمود عینی خود را نشان داده بود. نسخه‌های رنگ‌باخته نهادهای مالی بین‌المللی برای آزادسازی و لنگل اقتصاد در تمامی این کشورها به یک بحران فراگیر ملی – منطقه‌ای تبدیل شد که جابه‌جایی قدرت تظاهر کمی و کیفی آن بوده است. دامنه‌های این هرج و مرج اقتصادی حتی در کشورهای پیشرفته صنعتی در طول بحران اقتصادی سال ۲۰۰۸ میلادی و متعاقب آن تجدیدنظر در نظارت بر بازارهای مالی و بورس نیز خود را نشان داد. سیاست تزریق پول به بازار و خرید سهام بانک‌های ورشکسته در دو سوی آتلانتیک هر چند نسخه‌ای اورژانسی برای مهار این بحران تلقی می‌شود اما گویای پایان رویای نولیبرالیسم برای عبور از بحران بوده است. طبق یک اصل غیرقابل انکار، پدیده‌ای که در درون خود بحران‌آفرین و زاینده گسست‌های پارادوکسیکال است تحت هیچ شرایطی نمی‌تواند ارحل اصلاح سیستم معیوب موجود به حساب آید.

در دموکراسی نوین مرز بین سیاست و اقتصاد آنچنان کوتاه شده است که هیچ یک بدون توجه و برآوردن مطالبات اکثریت طبقات مردم قادر به ثبات‌بخشی نظم سیاسی – اجتماعی موجود نیستند. نبود دموکراسی دلیل تحولات این کشور تلقی شود چراکه شواهد موجود گویای همپوشانی یک دلیل هم‌سطح در این بین است که ریشه عینی در حوزه اقتصاد سیاسی دارد. هم‌اکنون حتی در ایالات متحده، دموکراسی به شیوه نولیبرال در هیبت جنبش «تی پارتی» و نومحافظه‌کاری مدرن به همان میزان که در تقابل با رفرف‌های اقتصادی «باراک اوباما» در خصوص بیمه‌های درمانی و سیستم مالیاتی قرار گرفته است، هیولای یک «مک‌کار تیسم» نوین در حوزه سیاسی – اجتماعی این کشور را نیز نمایندگی می‌کند. در شرایط نوین جهانی راه رسیدن به دموکراسی در کشورهای در حال توسعه بدون توجه به مطالبات اقتصادی طبقات زیرین اجتماعی که اکثریت جامعه را شکل می‌دهند، امکان‌پذیر نخواهد بود. ساخت سیاسی حاکم در تونس اولین قربانی این کج‌فهمی در وضعیت تازه تلقی می‌شود که امتداد موج‌های آن در آینده نزدیک به سواحل دیگر کشورهایی که در این دریای توفانی زورق خود را به پیش می‌رانند، خواهد رسید.

سه‌شنبه ۲۸ دی ۱۳۸۹

گالری جهان

نکاهی به رهبران فراری از قیام‌های مردمی

فرار رئیس‌جمهور تونس به دلیل اعتراضات مردمی یادآور فرار رهبرانی است که از ترس قیام‌های مردمی، از کشورشان گریختند. به گزارش ایسنا، زین‌العابدین بن‌علی رئیس‌جمهور مخلوع تونس اولین رهبری نیست که به دلیل قیام مردمی مجبور به فرار از کشورش شده. پیش از این نیز رهبرانی بودند که سرنوشتی مشابه او داشتند. سابت اینترنتی فلسطین‌الیوم نمونه‌هایی از فرار رهبران جهان را به دلیل قیام‌های مردمی به شرح ذیل آورده است.

ژانویه ۱۹۷۹، ایران: در ۱۶ ژانویه ۱۹۷۹ تظاهرات مردم ایران محمدرضا شاه پهلوی را به مصر فراری داد و باعث سقوط نظام شاهنشاهی در ایران شد.

دسامبر ۱۹۸۹، رومانی: نیکلای چائوشسکو دیکتاتور رومانیایی و همسرش به دنبال خشونت‌هایی که در شهر تیمیشوارا روی داد و باعث ایجاد جنبش انقلابی با هدف براندازی نظام حاکم شد قصد فرار داشتند که دستگیر شدند. در ۱۷ دسامبر ۱۹۸۹ نیروهای امنیتی به سوی هزاران تظاهرکننده تیراندازی کردند که بر اثر آن بیش از هزار تن کشته شدند. چائوشسکو و همسرش با بالگرد فرار کردند اما در داسیا در شمال بخارست دستگیر شده و با محاکمه‌ای قوری در ۲۵ دسامبر اعدام شدند.

اکتبر ۲۰۰۰، یوگسلاوی: اسلوبودان میلوشویچ رئیس‌جمهور یوگسلاوی به دنبال قیام مردمی در بلغراد در اکتبر ۲۰۰۰ برکنار و سپس دستگیر شد. وی که مدتی در حبس خانگی به سر می‌برد در نهایت به دادگاه بین‌المللی ویژه یوگسلاوی سابق در لاهه تحویل داده شد و در مارس ۲۰۰۶ در سولش در زندان در گذشت.

اگوست ۲۰۰۳، لیبی: چارلز تیلور رئیس‌جمهور لیبی‌را و رهبر سابق جنگ که متهم به کشتاندن بخشی از غرب آفریقا به درگیری‌های خونین و وحشتناک است، مجبور به کناره‌گیری از قدرت شد و به نیجریه فرار و زندگی در تبعید را انتخاب کرد. سال ۲۰۰۶ تیلور در نیجریه دستگیر شد و به لیبی‌را، سپس سیرالئون و در نهایت لاهه فرستاده شد؛ جایی که دادگاه ویژه سیرالئون شروع به محاکمه وی کرد. **اکتبر ۲۰۰۳، بولیوی:** گونزالس سانچز د لوس‌انا رئیس‌جمهور بولیوی استعفا داده و شبانه کاخ ریاست‌جمهوری را با بالگرد به سوی آمریکا ترک کرد تا از اعتراضات مردمی نسبت به یک طرح گازی و سیاست‌های لیبرالیستی شدیدش بگریزد. **فوریه ۲۰۰۴، هائیتی:** جان برتراند آریستید رئیس‌جمهور هائیتی که در نوامبر سال ۲۰۰۰ برای یک دوره پنج‌ساله دیگر (فوریه ۲۰۰۱ تا فوریه ۲۰۰۶) انتخاب شده بود، زیر فشار مردم و جامعه بین‌الملل استعفا داده و در ۲۹ فوریه کشور را ترک کرد.

مارس ۲۰۰۵، قرقیزستان: دولت‌عسگر آقایف رئیس‌جمهور قرقیزستان که ۱۵ سال قدرت را در دست داشت، در عرض چند ساعت و به دنبال اعتراضات هزاران تظاهرکننده‌ای که به نتایج انتخابات و فساد دولت اعتراض داشتند، سقوط کرد. **آوریل ۲۰۱۰، قرقیزستان:** دولت قربان بیک باقی‌اف، رئیس‌جمهور قرقیزستان که به فساد و زور گویی متهم بود به دنبال قیام مردمی و سرکوب آن توسط نیروهایش که ۸۷ کشته بر جا گذاشت، سقوط کرد.

قرعه‌کشی جوایز جشنواره بُعد سوم با حضور هیات مدیره گل‌دیران، مدیران ارشد شرکت ال جی و نماینده محترم صدا و سیما برگزار شد و آقای سیامک خالپچی از تبریز برنده یک دستگاه مرسدس بنز گردید .

همچنین در ادامه این مراسم برندگان ۵۰ دستگاه تلویزیون سه‌بُعدی به همراه عینک و دستگاه پخش Blu-ray پیرو قرعه‌کشی مشخص شدند .

خاتم یونین - ج. - تبریز

آقای امین - ا. - فوجان

آقای سعید - ج. - تبریز

آقای روح - ا. - ب. - کرمان

آقای محبتی - ا. - تهران

آقای احسان - ک. - اصفهان

آقای محسن - ج. - تهران

آقای امیرف. - تهران

آقای فخرالدین - ج. - تهران

آقای حسن - ج. - رفسنجان

آقای زین‌الملک - ک. - کرج

آقای حبیب - ج. - شیراز

آقای اسراف. - شاهین‌شهر

آقای احمد - م. - مشهد

آقای امیرق. - تهران

آقای سفیر - ا. - تهران

آقای کمال - ک. - تهران

آقای باکنر. - تهران

آقای رضا - ک. - سیرجان

آقای هادی - ق. - تهران

خاتم فرسا - ه. - تهران

آقای محبتی - ط. - بی. - تهران

خاتم طهیه - ا. - سیرجان

آقای علیرضا - ا. - تهران

آقای سید حسن - م. - کرج

آقای حسن - ج. - سستدج

خاتم کیلا - می. - تهران

آقای ابوالفضل - ق. - بابلسر

خاتم محبوبه - غ. - کرمان

آقای روح - ا. - ج. - تبریز

آقای سید اکبر - م. - دیجان

آقای هومن - ک. - مشهد

آقای مهرداد - ب. - کرج

آقای سمود - م. - تهران

خاتم یونه. - ا. - اردبیل

آقای رضا - ا. - تهران

خاتم مریم - ق. - ا. - تهران

آقای امیر - ا. - شهر قدس

آقای سجاد - ج. - اردکان

آقای منصور - ب. - تهران

آقای مهدی - ک. - کرمان

آقای سمود - ط. - اندیشه

آقای محمد - م. - بی. - تهران

آقای بهروز - ج. - اردبیل

خاتم جهان - ن. - تهران

آقای مهدي - ن. - کرج

آقای عزیز علی - می. - تهران

آقای سیامک خالپچی
برنده یک دستگاه مرسدس بنز
خریدار یک دستگاه پلاسما ۵۰ اینچ و یک سینمای خانگی

جشنواره بُعد سوم

گل‌دیران

مرکز اطلاع رسانی و خدمات مشتریان گل‌دیران: ۰۹۶۸۵
www.goldiran.ir